

Ataman Julian

Julian Ataman

Urodził się w Rzeszowie 1 września 1938 roku. Był synem Stanisława, wieloletniego pracownika firmy Scheitter i Spółka, a po wojnie był wydawcą i właścicielem sklepu z dewocjonaliami. Napisał ogromne dzieło o historii rzeszowskiego kupiectwa i rzemiosła pozostające do dzisiaj w maszynopisie. Matka Janina z domu Falkiewicz była gospodynią domową. Był uczniem Szkoły Podstawowej nr 1 i I Liceum Ogólnokształcącego w Rzeszowie.

W 1963 roku ukończył historię sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W następnym roku podjął pracę w Składnicy Zabytków Ruchomych w Muzeum Zamku w Łańcucie. Zajmował się ratowaniem niszczących zabytków cerkiewnych zbierając po terenie i zwożąc do magazynów ikony, ikonostasy, tkaniny i wyposażenie cerkiewnego z terenów Polski Południowo-wschodniej.

W roku 1970 został kierownikiem Działu Artystyczno-Historycznego Muzeum Zamku w Łańcucie. Sprawował pieczę nad ekspozycją i naukowym opracowaniem zbiorów. Od 1974 roku pracuje w Biurze Dokumentacji Zabytków w Rzeszowie sprawując nadzór merytoryczny nad muzeami Polski południowo-wschodniej. W roku następnym przejął nadzór nad zabytkami ruchomymi województwa rzeszowskiego, w tym także ewidencją, opracowaniem, dokumentacją fotograficzną architektury Rzeszowa i województwa oraz podejmowaniem decyzji o wpisaniu obiektów do rejestru zabytków. Od roku 1983 pracował w Salonie PP DESA w Rzeszowie, gdzie wykonywał ekspertyzy specjalistyczne i zajmował się wyceną dzieł sztuki.

W 1987 roku przeszedł do pracy w Biurze Wystaw Artystycznych w Rzeszowie. Była to kontynuacja współpracy podjętej na początku lat siedemdziesiątych. Prowadził szeroką działalność upowszechnieniową i odczytową. W BWA miał cykle odczytów i wykładów o sztuce współczesnej, także dla młodzieży z rzeszowskich szkół w ramach corocznych Turniejów Wiedzy o Sztuce, wygłaszał liczne prelekcje w domach i ośrodkach kultury na terenie województwa. Był stałym uczestnikiem jury Komisji Olimpiady Artystycznej w I Liceum Ogólnokształcącym w Rzeszowie, w Komisji Artystycznej Turnieju Sztuki w Zespole Szkół Gospodarczych w Rzeszowie, współpracował z Klubem Amatora Plastyka w Wojewódzkim Domu Kultury. Dużo pisał o sztuce. Jest autorem tekstów do katalogów i folderów wystaw w BWA, WDK i Galerii Pracowni Sztuk Plastycznych w Rzeszowie.

Od wczesnych lat siedemdziesiątych zajmuje się krytyką sztuki na łamach „Profilów”, „Nowin”, „Widnokregu”, „Głosu Rzeszowa” a także na antenie Polskiego Radia w Rzeszowie.

Zmarł 4 marca 2000 roku i spoczywa na cmentarzu parafialnym w Słocinie.

Marek Czarnota